

tiveret paa den Maade, at alle Margarine ikke ere lige gennemskinnelige, og at der derfor er visse Margarine, som, naar Prøven, hvorefter Farven skal bedømmes, kun udtages i et Snit af $\frac{1}{8}$ Tommes Tykkelse, ville se mindre gule ud, end de i Virkeligheden ere, eller end de i alt Fald se ud i tykkere Lag, naar Margarinen er i Botten, medens dette derimod ikke er Tilfældet i den Grad i alt Fald ved andre Margarine. Hele Udvalget er dog enig om at foreslaa, at vi foreløbig bliver ved det Bestaaende paa dette Omraade, særlig af den Grund, at det har viist sig, at det theoretiske Grundlag for Farvebestemmelsen er noget vaagt. Det har viist sig, hvad man ikke ventede den Gang — det skulde da være, at det ærede Medlem fra Næstved (Leih) havde ventet det — at det ikke er ganske let at fremstille Farvetabletterne nøiagtig ens, det har endog viist sig, at Farvetabletterne kunne variere et Par Numre, at Nr. 7 paa en Table f. Ex. kan svare til Nr. 9 paa en anden, og endvidere har det viist sig, at Bedømmelsen af Prøverne afhænger noget af forskjellige Omstændigheder som Temperaturen, Belysningen, Bæggefarven o. s. v. Nu har det imidlertid tillige viist sig, at man meget godt praktisk kan bruge Bestemmelsen derom, den er man nu vant til alle Vegne, og det gaar meget godt dermed. Derfor er man meget betænkelig ved at forlade det Standpunkt, som nu er tilvant, idet man da ikke vilde have noget sikkert, fast Grundlag at arbejde paa, og hele Udvalget er derfor enig om at foreslaa, at vi i denne Henseende skulle blive ved det Gamle, men da det har saa overordentlig Meget at betyde, om man udtager Prøverne i tynde eller tykke Skiver, foreslaar man udtrykkelig at slaa fast i Loven, at Farvebestemmelsen skal foretages paa den i Bilag til Sindenrigsministeriets Skrivelse af 17de Mai 1888 foreskrevne Maade og efter de dertil hørende Farvetablet. Der er et Medlem af Udvalget, det ærede Medlem for Randers (Sittichau), som har haft nogen Betænkelighed ved at slaa dette fast, idet han frlygter, at man saa vil være afstaaen fra at foretage nye Dptryk af Farvetablet, naar de gamle blive for daarlige. Jeg tror ikke, at denne Betænkelighed har noget Virkeligt paa sig. I alt Fald ser jeg ikke rettere, end at naar denne Betænkelighed er begrundet, vil det ogsaa være umuligt at foretage nye Dptryk efter den gamle Lov. Der peges ikke i den nye Lov bestemte tilbage paa den nævnte Skrivelse fra Sindenrigsministeriet, end der peges frem til den i den gamle Lov, og er man efter den af Udvalget foreslaagede Affattelse afstaaen

fra at foretage nye Dptryk af Farvetabletterne, vil man derfor ogsaa efter den gamle Lov være afstaaen derfra; men selvfølgelig er det ikke Meningen, at man skal være afstaaen derfra — det ere vi enige om fra alle Sider. Endringsforslaget Nr. 8 staar i Forbindelse med Endringsforslaget Nr. 9 og vil blive afgjort ved Afstemningen over dette. Jeg kommer da nu til Endringsforslaget Nr. 9, som angaar Udførselsforbudet. Da vi sidst behandlede Margarinebogen, var der, som Alle bekjendt, 3 Hovedspørgsmaal, som Striden stod paa: Farvningen, Blandingen og Udførselsforbudet. De to første Spørgsmaal vare bragte frem af Sindenrigsministeren ved Lovforslagets Forelæggelse, det 3die Spørgsmaal blev bragt frem her i Folkethinget. Ved Afgjørelsen i 1888 endes vi jo paa den Maade, at Farvningen blev forbudt, eller rettere at det blev forbudt at give Margarinen Handelsmørrets sædvanlige Udseende, medens Blandingen derimod blev tilladt. Derimod opnaaede man ingen egentlig Afgjørelse angaaende Udførselsforbudet. Landsthinget vilde have det ind i Loven, men Folkethinget vilde ikke have Udførsel forbudt, da man fandt, at der ikke forelaa tilstrækkelig Grund, ja, jeg kan vel endog sige, at man fandt ikke, der var Spor af Grund dertil, og tilsidst blev man, efter at det hele nær var strandet, enig om at overlade til Sindenrigsministeren at sætte Udførselsforbudet i Kraft, hvis der skulde indtræde saadanne Eventualiteter, at han fandt det nødvendigt. Ligesom Sindenrigsministeren nu ved Lovforslagets Affattelse foreløbig i alt Fald har taget Afstand fra Afgjørelsen i 1888 med Hensyn til Farvningen og Blandingen, saaledes har han ogsaa taget Afstand derfra med Hensyn til Spørgsmaalet om Udførselsforbudet, idet han foreslog, at Udførsel uden videre skulde være forbudt. Trods dette, og uagtet Mindretallet i Udvalget med Hensyn til dette Spørgsmaal fulgte Sindenrigsministeren, var Flertallet i Udvalget dog oprindeligt stemt for ogsaa i denne Henseende at lade Alt blive ved det Bestaaende, og man gik til Konferencen med den ærede Sindenrigsminister med et Endringsforslag i denne Retning. Under Konferencen — jeg haaber, at jeg tør omtale dette uden at begaa noget Urigtigt, da det er nødvendigt at berøre det for at begrunde Flertallets Stilling — under Konferencen udtalte Sindenrigsministeren imidlertid, at dersom han paany fik en saadan Bemyndigelse til at sætte Udførselsforbudet i Kraft, naar han fandt det nødvendigt, vilde han, dersom Loven var en endelig Lov eller dog var bestemt til at gjælde for en længere Aarrække, strax sætte Udførselsforbudet i